Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Bujama-Buie
Buje-Buie, Istarska 1- Via dell' Istria 1

Poslovni broj: Psp-56/2023-50

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, po sucu pojedincu Svenu Babiću, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Branko Kupreškić, Rheinberg, Verftstrase 3, Njemačka, OIB: 11795046102; i 2. Marino Pavletić, Umag, Čepljani, Stancija Ambrozi 57A, OIB: 61410067478, koje oboje zastupa punomoćnik Vedran Marcan, odvjetnik iz Umaga, protiv tuženika: Serđo Trento, iz Umaga, Čepljani, Stancija Ambrozi 54, OIB: 29669366738, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Bilobrk, odvjetnik iz Umaga, radi smetanja posjeda, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 29. rujna 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Livia Marcana i punomoćnika tuženika Tomislava Bilobrka, temeljem čl.335. u svezi s čl.438 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022, 114/2022 i 155/2023 - dalje: ZPP), dana 27. studenog 2026., objavio je i

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je, dana 07. listopada 2023. godine, iskopom rupe u zemlji u jugozapadnom kutu k.č.br. 376/3, k.o. 301892, Materada, u njenom dodiru sa međom k.č.br. 377/2, k.o. 301892, Materada, potom nastavno, dana 08. listopada 2023. godine, izgradnjom armiranobetonskog stupa na mjestu te rupe, a to na dijelu površine puta nasipanog makadamskim kolničkim zastorom lociranog uz tromeđu k.č.br. 800/3, k.č.br. 376/3 i 377/2, sve k.o. 301892, Materada, Serđo Trento, iz Umaga, Čepljani, Stancija Ambrozi 54, OIB 29669366738, smetao suposjed tužitelja Branka Kupreškića, Rheinberg, Verftstrase 3, Njemačka, OIB 11795046102 i Marina Pavletića, Umag, Čepljani, Stancija Ambrozi 57A, OIB 61410067478, to posjed prava sadržaja stvarne služnosti puta, kao kolnika i staze, za potrebe nekretnina oznaka k.č.br. *29/3, k.o. 301892, Materada i k.č.br. *29/6, k.o. 301892, Materada, oduzimanjem njim tog posjeda na mjestu gdje je izgrađen armiranobetonski stup i u širini tog stupa južno do kraja nasipanog makadamskog kolničkog zastora.

II Naređuje se tuženiku Serđu Trentu, iz Umaga, Čepljani, Stancija Ambrozi 54, OIB 29669366738, da uspostavi posjedovno stanje, kakvo je ono bilo prije smetanja posjeda utvrđenog u točci I ovog rješenja, u roku od 15 (petnaest) dana.

III Zabranjuje se tuženiku Serđu Trentu, iz Umaga, Čepljani, Stancija Ambrozi 54, OIB 29669366738, takvo, ili slično, smetanje suposjeda prava sadržaja stvarne služnosti puta tužitelja Branka Kupreškića, Rheinberg, Verftstrase 3, Njemačka, OIB 11795046102 i Marina Pavletića, Umag, Čepljani, Stancija Ambrozi 57A, OIB 61410067478, koje smetanje posjeda je utvrđeno u točci I ovog rješenja.

IV Tuženik Serđo Trento, iz Umaga, Čepljani, Stancija Ambrozi 54, OIB 29669366738, dužan je 1.-tužitelju Branku Kupreškiću, Rheinberg, Verftstrase 3, Njemačka, OIB 11795046102 i 2.-tužitelju Marinu Pavletićau, Umag, Čepljani, Stancija Ambrozi 57A, OIB 61410067478, naknaditi parnični trošak i to svakom u iznosu od 526,20 (petstodvadesetšest eura i dvadeset centi) eura, u roku od 15 (petnaest) dana nakon dostave prijepisa ovog rješenja, dok se 1.-tužitelj odbija sa dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 1.020,88 (tisućudvadeset eura i osamdesetosam centi) eura, a 2.-tužitelj odbija sa dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 757,51 (sedamstopedesetsedam eura i pedesetjedan cent) eura, kao neosnovanima,

Obrazloženje

1. Tužitelji Branko Kupreškić i Marino Pavletić zajednički podnesenom tužbom protiv tuženika Serđa Trenta traže da se utvrdi da ih je tuženik smetao u posljednjem mirnom posjedu prava sadržaja stvarne služnosti puta, kao kolnika i staze, da se naredi tuženiku da uspostavi posjedovno stanje, kakvo je ono bilo prije smetanja posjeda, te da mu se zabrani takvo, ili slično, smetanje suposjeda prava sadržaja stvarne služnosti puta tužitelja.
   U tužbi od bitnoga navode da je 1.-tužitelj Branko Kupreškić vlasnik i posjednik nekretnine oznake sada k.č.br. *29/3 (ranije oznake k.č.br.29/3 zgr.) k.o. Materada, kbr. 58, a 2.-tužitelj Marino Pavletić vlasnik i posjednik nekretnine oznake sada k.č.br. *29/6 (ranije oznake k.č.br. 29/6 zgr.) k.o. Materada, kbr. 57A, koje predstavljaju kuće u nizu.
   Tužitelji dalje navode da se od najbližeg javnog puta k.č.br. 800/3, k.o. Materada, do ulaza na južnim pročeljima njihovih zgrada već najmanje 60 godina kontinuirano i mirno pristupa pješice i svim vrstama vozila po utabanom makadamskom putu dužine oko 60 metara, koji se na spoju s javnim putem širi radi manevriranja i skretanja vozila, te da tužitelji taj put, makadamskog kolničkog zastora, posjeduju posjedom sadržaja prava stvarne služnosti puta, kao kolnika i staze, u svoj širini tamponiranog kolničkog zastora, a i nešto šire (barem dvadesetak centimetara sa svake strane) uz rub makadamskog zastora obraslog travom kada su po potrebi prilazila njihovom dvorištima i veća natovarena teretna motorna vozila (kamioni), kombi vozila, odnosno kada se i na tom prolazu mimoiđu dva osobna automobila.
   Tužitelji dalje navode da je dana 07. listopada 2023. po nalogu tuženika rovokopačem iskopana rupa dubine preko 0,5 m na samom makadamskom kolničkom zastoru na spoju s javnim putem te su u nju zabijene četiri željezne šipke, a dana 08. listopada 2023. oko tih šipki je izbetoniran armiranobetonski stup koji se cijelom svojom površinom nalazi na makadamskom kolničkom zastoru puta koju

površinu su, do dana smetanja njihovog posjeda, tužitelji posjedovali sadržajem posjeda prava stvarne služnosti puta.
Dalje navode kako je posljedicom tog čina tuženika na tom mjestu i u to vrijeme, a na kolničkom traku nasipanog makadamskog prolaza, izgradnjom betonskog stupa, oduzet je suposjed oba tužitelja prava stvarne služnosti sa sadržajem puta kao staze i kolnika za potrebe njihovih nekretnina, slijedom čega predlažu usvajanje tužbenog zahtjeva.

2. Tužitelji su podneskom od 01. srpnja 2026. (stranica 135-136), nakon izrade dopunjene Skice lica mjesta sudskog vještaka geodetske struke od 25. lipnja 2026. (stranica 134), precizirali tužbeni zahtjev.

3. Tuženik je pravovremeno podnesenom odgovoru na tužbu, dopuni odgovora od 14. veljače 2024., te na pripremnom ročištu od 11. ožujka 2024. i u podnesku od 28. kolovoza 2026. u cijelosti osporio tužbeni zahtjev, predlažući odbacivanje tužbe, a podredno odbijanje tužbenog zahtjeva uz naknadu troškova postupka.
Tuženik od bitnoga navodi da tužitelji nemaju posjed prava služnosti u širini i dužini kako to opisuju, da tuženikove radnje nisu bile samovlasne jer je stup postavio na zemljištu u svojem vlasništvu pa je on imao pravo s tim zemljištem raspolagati u skladu sa zakonom o vlasništvu zemljišta, da izgradnjom spornog stupa, a imajući u vidu postojeću širinu pristupa s javne ceste od 3,56 metra, tužiteljima nije smetan eventualan posjed prava stvarne služnosti puta jer im uopće nije, niti bitno, ograničen dotadašnji način izvršavanja eventualnog posjeda prava stvarne služnosti puta, da tužitelji i dalje nesmetano prolaze vozilima po tom putu, te da i sam tuženik koristi predmetni put za pristup do svog kolnog ulaza.
Nadalje u odnosu na 1.-tužitelja Branka Kupreškića istaknuo je prigovor prekluzije i protivljenje preinaci tužbe jer je u prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu (petitu – op. suda) tužbe umjesto oznake k.č.br.29/3 zgr. bila dva puta navedena k.č.br.29/6 zgr. k.o. Materada.

4. U dokaznom postupku pročitan je i izvršen je uvid u izvatke iz zemljišne knjige za k.č.br. 29/3 zgr., k.č.br. 29/6 zgr. i k.č.br. 800/3, sve k.o. Materada (stranica 6-8), ispis geoportala (stranica 9), fotografije (stranica 10-13), skica izmjere sačinjena po Geodetskom uredu Mataija d.o.o. (stranica 14), izvadci iz zemljišne knjige za k.č.br. 377/2 i 376/3 k.o. Materada (stranica 29 i 31), kopija katastarskog plana (stranica 30), Nalaz i mišljenje vještaka mjerničke struke Stilvera Milića, mag.ing.geodet geoinf., od 17.09.2024. (stranica 75-81), dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka Stilvera Milića, od 12. lipnja 2025. (stranica 111-113), ispravljenu skica lica mjesta sačinjena po sudskom vještaku Stilveru Miliću od 25. lipnja 2026. (stranica 133-134).

5. U dokaznom postupku saslušani su kao svjedoci Klaudio Poljak, Branimir Krizmanić, Slavko Vidović i Jozo Lukin, te su saslušani 1.-tužitelj, 2.-tužitelj i tuženik.

6. Predmet spora je pružanje posjedovne zaštite tužiteljima u posljednjem mirnom suposjedu prava služnosti puta, kao kolnika i staze, za potrebe pristupa nekretninama tužitelja k.č.br. *29/3 i k.č.br. *29/6, obje k.o. Materada, a koji suposjed im je smetan izgradnjom armiranobetonskog stupa na dijelu površine puta nasipanog makadamskim kolničkim zastorom na samom ulazu odnosno spoju s

javnim putem na k.č.br.800/3 k.o. Materada, čime je smanjena širina dotadašnjeg postojećeg puta.

7. Među strankama su tijekom postupka utvrđene kao nesporne okolnosti:
   - da je 1.-tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine k.č.br. *29/3, k.o. Materada, 2.-tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine k.č.br. *29/6, k.o. Materada, a tuženik vlasnik i posjednik nekretnine k.č.br. 377/2, k.o. Materada;
   - da od javnog puta k.č.br.800/3 do nekretnina stranaka vodi makadamski put kojim su se tužitelji i tuženik redovito služili za pristup do svojih nekretnina još i prije izgradnje spornog armiranobetonskog stupa.
   - da je tuženik dao postaviti sporni armiranobetonski stup.

8. U postupku su sporne okolnosti:
   - pravovremenost tužbe za posjedovnu zaštitu, posebno u odnosu na 1.-tužitelja,
   - posljednji mirni suposjed prava stvarne služnosti puta, kao kolnika i staze, uz tromeđu k.č.br. 800/3, k.č.br. 376/3 i k.č.br. 377/2, sve k.o. Materada,
   - čin smetanja suposjeda prava stvarne služnosti puta,
   - samovlast suposjeda.

9. Sud je prvo odlučio o pravodobnosti tužbe za posjedovnu zaštitu sukladno čl. 21 st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, i 152/2014 – dalje: ZV), kojim je propisano da se tužba radi smetanja posjeda mora podići u roku od 30 dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastanka smetanja.

10. 1.-tužitelj Branko Kupreškić u svojem iskazu precizno navodi da je u Njemačku otputovao 06. listopada 2023., a već sljedećeg dana, 07. listopada 2023., 2.-tužitelj Marino Pavletić ga je telefonski obavijestio o bageru i iskopu temelja za stup, uz prisutnost tuženika Serđa Trenta, te mu poslao fotografije radova.

11. 2.-tužitelj Marino Pavletić u sovjem iskazu navodi da se ne sjeća kada su radovi na postavljanju stupa izvođeni, ali se sjeća da je o radovima obavijestio 1.-tužitelja Branka Kupreškića.

12. Iz iskaza saslušanih svjedoka Slavka Vidovića i Joze Lukina potvrđeni su navodi 1.-tužitelja da je sporni stup izgrađen u listopadu 2023. godine.
    Tako svjedok Slavko Vidović navodi da je kod 1.-tužitelja u 10. mjesecu 2023. kako bi ga pozdravio prilikom njegovog odlaska u Njemačku i da tada tog stupa nije bilo, već mu je 2.-tužitelj rekao kako je predmetni stup postavio tuženik nakon odlaska 1.-tužitelja za Njemačku.
    Pa stoga ako je 1.-tužitelj otputovao 06. listopada 2023., kada ga je svjedok Slavko Vidović došao pozdraviti, i da tada spornog stupa još nije bilo, odnosno da je postavljen nakon njegovog odlaska, što bi bilo nakon 06. listopada 2023.
    Svjedok Jozo Lukin potvrđuje da je sporni stup, kojeg ranije nije bilo, postavljen u 10. mjesecu 2023. budući da je nakon što je stup postavljen prošao skretanjem u desno sa javne ceste do kuće 1.-tužitelja.

13. I sam tuženik Serđo Trento u svojem iskazu navodi da je stup dao napraviti "…prije više od godine dana…", a obzirom da je tuženik saslušan na ročištu dana 19.11.2024. godine, isto ne dovodi u pitanje da je stup postavljen nakon 06. listopada 2023. godine, odnosno 07. listopada 2023., koji je nedvojbeno utvrđen iskazom 1.-tužitelja i svjedoka Slavka Vidovića i Joze Lukina.

14. Obzirom da je iz stanja spisa utvrđeno da je tužba je u ovoj pravnoj stvari podnesena dana 05. studenoga 2023. godine, slijedom čega sud nedvojbeno zaključuje da je tužba u ovoj pravnoj stvari predana unutar roka od 30 dana propisanog u čl.21.st.3. ZV-a, slijedom čega sud odbija kao neosnovan prigovor prekluzije odnosno nepravovremenosti tužbe za posjedovnu zaštitu.

15. Sud je provedenim uviđajem obišao lice mjesta, te je neposrednim opažanjem utvrdio da se betonski stup nalazi na dijelu utabanog makadamskog kolnika gdje nema trave, što upućuje na zaključak da je mjesto postavljanja spornog stupa doista bilo dio makadamske kolničke površine predmetnog puta, što je razvidno i iz fotografija sačinjenih na uviđaju koje daju jasan vizualni prikaz stanja na licu mjesta.

16. Na fotografijama na stranici 52-56 spisa razvidno je da je betonski stup, koji je obložen kamenim pločama i iz kojeg pri vrhu i dalje vire željezne šipke, postavljen na utabanom i makadamom nasipanom dijelu puta, i to točno na mjestu gdje se predmetni put odvaja i zavija s glavnog makadamskog puta, kojeg je mjernički vještak identificirao kao k.č.br. 800/3 k.o. Materada, te je razvidno da je makadamski put koji vodi prema kućama tužitelja na tom spoju širi radi skretanja vozila s glavnog puta, a sporni stup se nalazi upravo unutar tog makadamskog proširenja i izvan linije raslinja i trave s desne strane.

17. Nadalje iz pročitanog Nalaza i mišljenja vještaka mjerničke struke Stilvera Milića, od 17.09.2024. (stranica 75-81), dopune nalaza i mišljenja sudskog vještaka Stilvera Milića, od 12. lipnja 2025. (stranica 111-113), te ispravljene skice lica mjesta sačinjene po vještaku Stilveru Miliću od 08. travnja 2026. (stranica 133-134), proizlazi da se sporni stup nalazi u jugozapadnom kutu k.č.br.376/3 k.o. Materada, na udaljenosti od 0,66 metara okomito od međe s k.č.br.377/2 i 0,25 metara okomito od međe s javnim putem k.č.br. 800/3, dok se crvenom linijom na skici označava stvarni vanjski rub nasipanog makadamskog kolničkog zastora koji obuhvaća i prostor na kojem je izgrađen stup te pojas južno od njega.

18. Stoga sud ne prihvaća iskaz tuženika u dijelu gdje tvrdi da se stup nalazi izvan makadamskog puta, da je na tom mjestu ranije bila zemlja, da tužitelji preko tog dijela nisu prolazili, te da je stup postavio na svojoj čestici k.č.br.377/2 k.o. Matera i isti stup povukao 20 cm unutar svoje katastarske međe, budući da je provedenim mjerničkim vještačenjem ista tvrdnja u potpunosti utvrđena kao neistinita, jer je nedvojbeno utvrđeno da se sporni stup uopće ne nalazi na čestici koja je u vlasništvu tuženika, već na susjednoj k.č.br. 376/3 k.o. Materada, dok je sudskim uviđajem utvrđeno da se da se sporni stup nalazi na utabanom makadamskom kolniku na kojem nema trave.

19. Nadalje iskazima svjedoka Klaudija Poljaka, Slavka Vidovića i Joze Lukina, kao i iskazima oba tužitelja, utvrđeno je da su tužitelji desetljećima mirno suposjedovali predmetni makadamski put kao kolnik i stazu za potrebe svojih nekretnina, te da

su prilikom skretanja s javnog puta k.č.br. 800/3 udesno redovito prelazili upravo preko dijela kolnika na kojem je sada podignut sporni stup.

20. Tako svjedok Klaudio Poljak, koji je rođen u kući koja je sada vlasništvo 1.-tužitelja i desetljećima je posjećivao kuću 2.-tužitelja, gdje su živjeli njegovi baka i djed, a kasnije i teta, navodi da se do predmetnih kuća pristupalo i preko dijela na kojem se sada nalazi izgrađeni kameni stup kojeg ranije nikada nije bilo, te je osobno vidio kako na taj način do svojih nekretnina pristupaju i tužitelji, te druga vozila koja su dolazila do nekretnina tužitelja, a navodi da je i osobno tako pristupao kada bi dolazio u posjet svojoj teti.

21. Svjedok Slavko Vidović, koji kod 1.-tužitelja dolazi već 30 godina otkad je isti kupio u tom naselju nekretninu, navodi da se prilikom skretanja s glavne makadamske ceste u desno na pristupni put, uvijek prolazilo i preko mjesta gdje se sada nalazi postavljeni stup, te da je vidio oba tužitelja da koriste predmetni pristupni put i prolaze preko mjesta gdje se sada nalazi postavljeni stup.

22. Svjedok Jozo Lukin navodi da se vozilima s glavnog puta skretalo u desno na pristupni put i prelazilo preko pristupnog puta na mjestu gdje se sada nalazi postavljeni stup, kojeg prije nije bilo, navodi da je i on sam tako dolazio do 1.-tužitleja, te da je vidio i oba tužitelja kako na isti način dolaze do svojih nekretnina kada b i vozio neposredno iza ili ispred tužitelja.

23. Saslušani 1.-tužitelj u svojem je iskazu potvrdio da je kuću u naselju Stanciji Ambrozi kupio još 1995. godine i da je od tada pa sve do 06. listopada 2023. prilikom skretanja s glavnog puta udesno desnim kotačima vozila prolazio upravo preko dijela gdje se sada nalazi sporni stup.

24. Saslušani 2.-tužitelj u svojem iskazu potvrđuje da je od trenutka otkad ima kuću u naselju Stanciji Ambrozi, pa tako i tijekom 2023. godine, sve do postavljanja stupa, prilikom skretanja s glavnog puta udesno svojim vozilima Renault Scenic i Peugeot Partner redovito prelazio upravo preko dijela kolnika na kojem se sada nalazi sporni stup.

25. Saslušani svjedok Branimir Krizmanić, premda je sa roditeljima živio u navedenom naselju od 1957.-1969., ne može sa sigurnošću reći da li se je prilikom skretanja s javnog puta skretalo udesno na sporni put i prelazilo preko dijela gdje se sada nalazi sporni stup, te da osobno nikada nije vidio 2.-tužitelja kako vozilom s glavnog puta skreće u desno na sporedni put u smislu da bi on vozio ispred njega, te navodi da u predmetno naselje vrlo rijetko ide.

26. Iz iskaza samog tuženika Serđa Trenta utvrđeno je da je upravo on dao nalog za izgradnju spornog stupa, te da je stup postavio jer je primijetio da su vozila prilikom skretanja s glavnog puta udesno "…prolazila sve bliže i bliže parceli koju sam ja kupio…", te da je stup postavio jer želi ograditi svoju nekretninu "…da mi druge osobe ne prelaze preko moje nekretnine…".
    Tuženik je time sam potvrdio da se prije postavljanja stupa tuda prometovalo vozilima i da je sporni stup postavio radi ograničavanja tog prolaza.

27. Svi saslušani svjedoci i parnične stranke su potvrdili da se predmetnim putem nisu kretali samo osobna vozila, već putnički i teretni kombiji, traktori, poljoprivredni strojevi i teretni kamioni radi dopreme drva i građevinskog materijala, pa i sam tuženik navodi da su tim putem dolazila ne samo osobna vozila, već i kombi vozila te teretna vozila do 3 tone.

28. Navedeni iskazi svjedoka Klaudia Poljaka, Slavka Vidovića i Joze Lukina prihvaćeni su u cijelosti jer s njihovi su iskazi međusobno podudarni i nadopunjuju se vezano uz to tko je kako i kada predmetni put koristio, što im je poznato iz neposrednog opažanja, dok iskaz svjedoka Branimira Krizmanića nije u suprotnosti s iskazom svjedoka Klaudija Poljaka niti s neposrednim opažanjima suda na očevidu, međutim kod tog svjedoka postoji neodređeno sjećanje u odnosu na vrijeme postavljanja stupa i načina korištenja puta, međutim sudu je takav iskaz svjedoka vjerodostojan obzirom da je i sam svjedok naglasio da tamo vrlo rijetko zalazi (u naselje Stancija Ambrozi – op.suda).

29. Tuženik je istaknuo prigovor na iskaz svjedoka Slavka Vidovića da isti s terase na kojoj je sjedio nije mogao vidjeti da bilo tko prolazi preko iznimno male površine koju zauzima sporni stup, te posjed prava stvarne služnosti treba gledati kao jednu cjelinu i da tužitelji ne mogu štititi svaki pojedini centimetar tj. površinu stupa od cca ¼ m².

30. Prigovor tuženika na iskaz svjedoka Slavka Vidovića sud ocjenjuje neosnovanim budući da se njegov iskaz u svim odlučnim dijelovima kao npr. položaj stupa na makadamskom putu, korištenje puta za osobna, kombi, teretna i poljoprivredna vozila te vrijeme postavljanja stupa u listopadu 2023., podudara drugim izvedenim dokazima.

31. Nije osnovana primjedba punomoćnika tužitelja da je prigovor na iskaz svjedoka Slavka Vidovića iznesen kad svjedok više nije bio u sudnici, a to iz razloga jer stranka ima pravo iznositi primjedbe na izvedene dokaze tijekom cijele glavne rasprave, neovisno o tome je li svjedok već otpušten.

32. Kao što je već navedeno, nesporno je da je tuženik dao postaviti sporni stup, međutim sud ne prihvaća kao osnovanu njegovu tvrdnju da se sporni stup nalazi na nekretnini k.č.br.377/2 k.o. Materada tj. zemljištu koje je u vlasništvu tuženika pa je on imao pravo s tim zemljištem raspolagati u skladu sa zakonom o vlasništvu zemljišta, pa da stoga da smetanje posjeda koje tužitelj upisuje u tužbi nije bilo samovlasno.

33. Prije svega, tuženikovo pozivanje na svoje pravo vlasništva u posjedovnoj parnici je irelevantno temeljem čl.441. ZPP-a, a provedenim mjerničkim vještačenjem nedvojbeno je utvrđeno da se sporni stup nalazi na k.č.br.376/3 k.o. Materada koja je u vlasništvu Republike Hrvatske (z.k. izvadak na stranici 29).

34. Sud ne prihvaća kao osnovano tuženikovu tvrdnju da smetanja nema zato što postojeća širina prolaza sjeverno od postavljenog stupa iznosi 3,56 metara što je više nego dovoljno za prolazak osobnih pa i teretnih vozila koja i dalje mogu proći predmetnim makadamskim putem radi pristupa tužitelja do svojih nekretnina.

35. Za razliku od činjenične situacije u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj: 12. Gž-25/2023-2, od 20. siječnja 2023., na koju se poziva tuženik, gdje se radilo o otključanim vratima koja posjednik može otvoriti i proći, pa nije došlo do oduzimanja ni bitnog ograničenja faktične vlasti, u ovoj pravnoj stvari sporni stup je postavljen na samom makadamskom kolniku, te je ovome prvostupanjskom sudu notorno da armiranobetonski stup predstavlja nepokretnu prepreku koja se ne može pomaknuti radi prolaza.

36. Nadalje, pozicija spornog stupa prema nalazu i mišljenju vještaka je na jugozapadnom kutu k.č.br.376/3 k.o. Materada na udaljenosti od 0,66 m okomito od međe s k.č.br.377/2 k.o. Materada i 0,25 m okomito od međe s javnim putem k.č.br.800/3 k.o. Materada tj. provedenim sudskim uviđajem je utvrđeno da je stup postavljen izravno na samom ulaznom spoju s javnog puta na pristupni predmetni makadamski put, prema tvrdnjama svjedoka i tužitelja točno na dijelu koji se koristio kao unutarnji luku skretanja preko kojeg su prilikom skretanja desnim kotačima prelazila vozila točno preko mjesta gdje je sada stup odnosno sporni stup nije postavljen na ravnom potezu puta gdje širina prolaza od 3,56 m ne utječe na vožnju.

37. Nesporno je da se i nakon postavljanja spornog stupa i dalje može proći osobnim i kombi vozilima prolazom između stupa i sjevernog ruba puta, što su potvrdili i svjedoci, pa i sami tužitelji, međutim ovom prvostupanjskom sudu je notorno da je prilikom skretanja vozilima potreban širi radijus, a osobito većim i teretnim vozilima, a postavljanjem spornog stupa, koji predstavlja prepreku koja se ne može pomaknuti radi prolaza, sužen je radijus skretanja, što otežava skretanje, kako su to potvrdili svjedoci Klaudio Poljak i Jozo Lukin.

38. Po ocjeni ovog prvostupanjskog suda takvo samovlasno trajno sužavanje postojećeg kolnika i otežavanje prolaza predstavlja čin smetanja posljednjeg mirnog suposjeda prava stvarne služnosti puta, bez obzira na to što prolaz nije u potpunosti onemogućen i što ga i sam tuženik koristi.

39. Naime, posjed prava stvarne služnosti puta ne obuhvaća samo minimalnu širinu prolaza dovoljnu za prolaz osobnog vozila, nego cjelokupnu površinu i širinu puta kojom se posjednik mirno služio do trenutka smetanja, budući da je za zaštitu posjeda prava stvarne služnosti relevantno faktično stanje na terenu, kuda se stvarno prolazilo i gdje se prostirao utabani kolnik, a ne prema katastarskoj međi.

40. Prikaz makadamskog puta crvenom linijom na skici lica mjesta sačinjenoj po vještaku Stilveru Miliću od 25. lipnja 2026. (stranica 133-134) potvrđeno je da je sporni dio na kojemu je postavljen betonski stup u naravi bio sastavni dio makadamskog puta na kojem su tužitelji ostvarivali posjed prava stvarne služnosti puta.

41. Premda tuženik u podnesku od 28. kolovoza 2026. (stranica 142-144) tvrdi da vještak nije obrazložio zašto je crvenom linijom uokvirio makadamski prostor oko stupa, te je predložio da se vještak pozove da se očituje smatra li primjedbe tužitelja na njegov raniji Nalaz i mišljenje od 17. rujna 2024. osnovanima, sud prijedlog tuženika ne prihvaća kao osnovan iz razloga jer je vještak na skici lica mjesta od 25. lipnja 2026. (stranica 133-134) jasno naznačio da crvena linija koja obuhvaća

prostor oko betonskog stupa predstavlja makadamski put, tako da je po tom pitanju vještački nalaz jasan i stoga nije potrebno dodatno pozivati vještaka da i usmeno očituje na istu okolnost, te je ovaj prijedlog tuženika više usmjeren na odugovlačenje postupka, a ne na utvrđivanje odlučnih činjenica.

42. Podizanjem spornog stupa unutar crvenom linijom omeđene površine makadama, tuženik je samovlasno suzio postojeći makadamski put na mjestu skretanja s javnog puta i time smetao tužitelje u njihovu posljednjem mirnom suposjedu prava stvarne služnosti puta.

43. Budući da tuženik tijekom postupka ničim nije dokazao da je za izgradnju stupa imao dopuštenje u zakonu ili u odluci suda odnosno drugoga tijela, slijedom čega sud zaključuje da je tuženikovo postupanje bilo samovlasno.

44. Isto tako sud ocjenjuje kao neosnovanu tuženikovu tvrdnju da posjed služnosti treba gledati kao jednu cjelinu i da tužitelji ne mogu štititi svaki pojedini centimetar tj. površinu stupa od cca ¼ m².
Naime, ako je sporni stup izgrađen unutar dotadašnje širine makadamskog puta kojim su se koristili tužitelji i po kojemu se kretalo vozilima, tada je tužiteljima na toj površini od cca ¼ m² faktična vlast oduzeta, a u cjelini im je bitno ograničena budući da zbog spornog stupa na samom skretanju s javnog puta više ne mogu normalno skrenuti veća vozila kao npr. kombi, kamion, traktor, kao što je utvrđeno tijekom ovog postupka.

45. Vezano uz tuženikove prigovore prekluzije prava 1.-tužitelja na ostvarivanje posjedovne zaštite i protivljenju ispravka oznake povlasne nekretnine 1.-tužitelja iz 29/6 u *29/3 k.o. Materada, istaknutih u podnesku od 28. kolovoza 2026. (stranica 142-144) sud iste prigovore ocjenjuje neosnovanima.
To iz razloga jer je iz historijata tužbe nedvojbeno da 1.-tužitelj podnosi tužbu kao vlasnik i posjednik *29/3 k.o. Materada (ranija oznaka k.č.br.29/3 zgr. k.o. Materada – op. suda), te traži posjedovnu zaštitu prava stvarne služnosti puta za tu svoju nekretninu.
Ponavljanje oznake 1.-tužiteljeve nekretnine kao k.č.br.29/6 zgr. k.o. Materada u petitu tužbe umjesto k.č.br.29/3 zgr. k.o. Materada predstavlja očitu omašku u pisanju koja je u izravnoj suprotnosti s činjeničnim navodima same tužbe.
Stoga usklađivanje tužbenog zahtjeva s činjeničnim navodima iz iste tužbe na način da je ispravljena očita greška u pisanju i prilagodbom novoj katastarskoj oznaci zgradnih čestica *29/3 i *29/6, ne predstavlja preinaku tužbe u smislu čl.190. ZPP-a, već dopušteno preciziranje i otklanjanje očite pogreške u okviru iste činjenične osnove sukladno čl.191.st.3. ZPP-a, slijedom čega tužba 1.-tužitelja podnesena 05. studenoga 2023. u cijelosti je pravodobna, kao što je to već navedeno pod 14. točkom ovog obrazloženja.

46. Dovodeći izvedene dokaze u međusobnu povezanost sud smatra da su utvrđene sve odlučne okolnosti:
- da je tužba podnesena pravovremeno tj. u rokovima propisanim čl.21.st.3. ZV-a;
- da su tužitelji bili u posljednjem mirnom suposjedu prava stvarne služnosti puta, kao kolnika i staze, u punoj širini utabanog makadamskog kolnika, uključujući i mjesto gdje je podignut sporni stup;

- da je tuženik podizanjem spornog stupa unutar površine makadamskog puta na mjestu skretanja s javnog puta suzio postojeći makadamski put čime je počinio čin smetanja posjeda;
- da radnja podizanja spornog stupa od strane tuženika predstavlja samovlast.

47. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014 – dalje ZV) u čl.10. propisuje da osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, njezin je posjednik (st.1.), te da je s posjedom stvari izjednačeno je faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se na posjed prava primjenjuju na odgovarajući način odredbe o posjedu stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama zakona (st.5.).

48. Isti zakon u čl.20.st.2. propisuje da tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed, dok u čl.21. propisuje koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda (st.1.).

49. Nadalje, isti zakon u čl.22. propisuje da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće (st.1.), te da sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu (st.2.).

50. Za postojanje prava na posjedovnu zaštitu, potrebno je da su ispunjeni opći uvjeti za pružanje posjedovne zaštite propisani u čl. 22. st. 2. ZV (posljednji miran posjed i nastalo smetanje), a što je u ovoj pravnoj stvari dokazano, pa je sud stoga temeljem čl.22.st.1. ZV-a prihvatio kao osnovan zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite uspostavom posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabranom takvog ili sličnog smetanja ubuduće, slijedom čega je odlučeno kao pod točkama 1 – III izreke ovog rješenja.

51. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl.154 st.1. u svezi s čl.155. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, a obzirom da je tuženik izgubio parnicu, isti je dužan tužiteljima nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

52. Temeljem čl.21.st.1.toč.2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine 118/18 i 51/2023) propisano je da se u sporovima zbog smetanja posjeda kao vrijednost predmeta spora uzima iznos od 663,61 euro.

53. Prilikom odluke o troškovima postupka sud je imao u vidu odredbu Tbr.52.st.4. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23), kojom je propisano da se za postupke iz Tbr.7. toč.2. i 3. te Tarife (među kojima su i postupci radi smetanja posjeda) primjenjuje Tarifa koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka, bez obzira kada je postupak okončan.

54. Budući da je tužba u ovom predmetu podnesena 05. studenoga 2023. godine, dakle prije stupanja na snagu važeće Tarife (Narodne novine 138/23) koja je stupila na snagu dana 25. studenoga 2023., radi odlučivanja o troškovima postupka primjenjuje se ranije važeća Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 – dalje: ranija Tarifa).

55. Sukladno Tbr.7.toč.2. ranije Tarife, za zastupanje u parničnom postupku radi smetanja posjeda odvjetniku pripada jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u visini od 200 bodova, u Tbr.50. propisano je da vrijednost boda iznosi 15,00 kuna, te u Tbr.36.st.1. da kad odvjetnik u istom postupku brani ili zastupa više osoba, pripada mu pravo na povišenje tarifnih stavaka za drugu i svaku sljedeću osobu za 10% odnosno dodatnih 20 bodova što ukupno iznosi 220 bodova odnosno daje novčani iznos od 3.300,00 kuna (220 bodova × 15,00 kuna = 3.300,00 kuna) a preračunato po fiksnom tečaju konverzije iznosi 437,99 eura, te pripadajući porez na dodanu vrijednost od 25% u iznosu od 109,50 eura, što ukupno iznosi 547,49 eura, dok su tužitelji odbijeni sa svojim zahtjevom za isplatom nagrade za daljnjih 10 procesnih radnji od 1.100,00 eura uvećano za PDV na taj iznos od 275,00 eura kao neosnovanim.

56. Nadalje, tužiteljima je sud u cijelosti priznao troškove:
    - izlaska suda na očevid u iznosu od 57,89 eura;
    - provedenog geodetskog vještačenja u iznosu od 440,00 eura;
    - naknada troškova svjedoku Branku Krizmaniću u iznosu od 3,24 eura;
    - naknada troškova svjedoku Klaudiu Poljaku u iznosu od 3,78 eura.

57. Sud je odbio kao neosnovan dio zatraženih putnih troškova 1.-tužitelja za dolazak na ročište 19.11.2024. godine za avionsku kartu u iznosu od 29,98 eura, za parkiralište za vlastiti automobil u zračnoj luci Brisel u iznosu od 30,99 eura, za rent-a-car vozilo u zračnoj luci Trst u iznosu od 130,27 eura, te za gorivo za vlastiti automobil od mjesta prebivališta u Njemačkoj do zračne luke Brisel i povratak u iznosu od 72,41 eura, budući da 1.-tužitelj nije dostavio dokaze o navedenim troškovima u ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik.

58. Ukupno priznata visina troškova parničnog postupka tužiteljima iznosi 1.052,40 eura, a obzirom da su tužitelji u ovoj pravnoj stvari obični suparničari svakom tužitelju pripada jedna polovica tog iznosa, odnosno po 526,20 eura, dok se 1.-tužitelj odbija sa dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 1.020,88 eura, a 2.-tužitelja sa dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 757,51 eura, kao neosnovanima, slijedom čega je temeljem čl.154.st.1., čl.155. i čl.161.sxt.1. ZPP-a odlučeno kao pod točkom IV izreke ovog rješenja.

59. Sukladno čl.151.st.3. ZPP-a propisano da o zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke, a obzirom da tužitelji nisu u tužbi, niti u podnesenom troškovniku potraživali isplatu zakonske zatezne kamate na trošak postupka, isti im nije niti dosuđen, budući da bi dosudom zakonske zatezne kamate na trošak postupka bez zahtjeva stranke, sud prekoračio tužbeni zahtjev.

60. Sud je temeljem čl.328.st.1. u svezi s čl.443.st.2. ZPP-a odredio rok u trajanju od 15 dana u kojem je tuženik dužan dobrovoljno izvršiti naložene činidbe.

U Bujama – Buie 27. studenog 2026.

Sudac:
Sven Babić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka prijepisa rješenja. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud. (čl.438. u svezi s čl.378. i 381. ZPP-a).

Dostaviti:
1. Tužiteljima, putem punomoćnika,
2. Tuženiku, putem punomoćnika.

Broj zapisa: **9-30890-e38e8**

Kontrolni broj: **05b8b-8ab17-f2484**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.